

MŪSŲ LIetuva

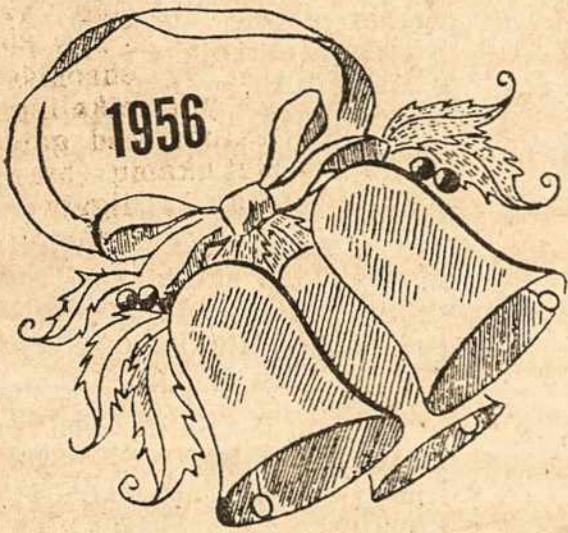
Jornal Lituanos «NOSSA LITUANIA»
DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
Dr. José Ferreira Carrato
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S :
AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA
CR.\$ 2,00

NR: 339 (52)

SÃO PAULO — BRASIL — 1955 M. GRUODZIO MĒN. — DEZEMBRO 31 D.

VIII METAI

DAUG LAIMĖS NAUJUOSE METUOSE

KALĖDŲ IR NAUJŲJŲ METŲ proga Vliko Vykdom. Taryba nuoširdžiai sveikina visus mūsų brolius ir seseris, išsiskla idžiusius po platųjį pasaulį. Linkime, kad būtume vienin- ga didžiulė lietuviška šeima, kuri rūpintųsi savojo krašto išlaisvinimu ir ugdytų meilę tėvų žemei, savajai kultūrai, papročiams, o kiekvienam mūsų tautiečiui — linkime asmeninės gerovės. Mūsų kraštą yra ištikusi didelė nelaimė. Šiuo metu visame pasaulyje tarp laisvės ir priespaudos vyksta milžiniška kova. Kada ji baigsis, niekas iš anksto tikrai ne gali pasakyti. Tačiau viena yra tikra: ji bus baigta laisvės pergale, o tada laisvė bus grąžinta ir pavergtajai mūsų Tėvynei.

VYKDOMOJI TARYBA

— Vliko prezidentas, įsikū ręs New Yorke, energingai ėmėsi jam pavestojo darbo. Vliko prezidento pirm. J. Matulionis numato po N. Metų bent porai mėnesių atvykti į Europą ir čia iš arčiau susipažinti su Vliko įstaigų veikla, taip pat su lietuvių gyvenimu D. Britanijoje, Prancūzijoje ir kitur. Svarbesniems politiniams ir principiniams klausimams spręsti Vliko prezidentas numatomas statutu įpareigoti šaukti į prezidento posėdį ir visų kitų Vliko grupių atstovus, kurie neįeina į prezidentą. Tautos Fondo naujasis pirmininkas M. Krupavičius atsigulė 3 savaitėms į vieną New Yorko ligoninę pasigydyti. Vliko sesija nutar ta šaukti New Yorke. Tačiau sesijos ateity gali būti šaukiamos ir kitur, pvz. neišskiriamas galimumas tokią sesiją sušaukti Kanadoje ir net Europoje.

— Gautosiomis žiniomis, iš visų iš Madrido siunčiamų į Rytų Europą anapus geležinės uždangos programų lietuviška yra geriausiai girdima ir Lietuvoje mielai klausoma. Per Madrido tautinį radiją lietuviškosios transliacijos siunčiamos kasdien 20,10 - 20,25 min. Lietuvos laiku arba 18,10 — 18,25 min. Vid. Europos (ir Ispanijos) laiku 32 ir 42 m. bangomis.

— Inf. Tarnybai sutikus, per lietuviškąsias transliacijas prie Vatikano radijo buvo skaityta prof. Z. Ivinskio, Dr. J. Navicko, kun. Dr. Giružio, kun. D. Kenstavičiaus ir kt. paskaitų aktualiomis temomis. Prof. Z. Ivinskis skaitė temomis: „Ar Bažnyčia Lietuvoj žlugdė lietuvių kalbą“, „Vysk M. Valančius ir Lietuvos kunigai taut. atgimimo laikais“, „Kryžiaus karai Pabaltijy ir popiežių vaidmuo“.

— Rūpinamasi Romoje sudaryti Lietuvos istorijos studijų centrą. Tokio studijų centro sudarymas, iniciatorių manymu, esąs būtinas, nes, grįžus į Lietuvą, nebus kada raustis po archyvus.

Daugiau apie Lietuvą dokumentų seniau yra buvę centriname Vokietijos archyve Potsdame ir Prūsijos archyve Berlyne, be to, šiek tiek ir Branderburgo „Mažajame archyve“. Karo metais didesni oji šių dokumentų dalis buvo

perkelta į saugesnes vietas. Vėliau kai kurie archyvai pateko į rankas bolševikams. Dalį jų sovietai išgabeno į Maskvą, dalį tikrino Vokietijoje, o kai kuriuos atidavė savo satelitams. Kai kuriuos archyvuose, patekusiųose į komunistų rankas, yra taip pat raštų apie santykius su Lietuvos didžiais kunigais. Nemaža su archyva is pateko raštų, tiesiogiai ar neįtiesiogiai liečiančių lietuvius ar Lietuvą, taip pat Vakarų Santarvininkus. Norima vi sus tuos Lietuvą ir lietuvius liečiančius dokumentus atrinkti ir suregistruoti.

— JT pabėgėlių komisaria to vedėjas Dr. J. van Heuven-Goedhart, priėmęs Nobelio 1954 m. taikos premiją, kalbė damas Oslo mieste apie pabėgėlių likimą, pažymėjo, kad J. Tautos globoje 2,2 mil. pabėgėlių. Apie pusę iš jų gyvena Europoje. Šiuo metu apie 200 pabėgėlių

stovyklų dar laikoma su 70.000 pabėgėlių, esančių J. T. globoje. Į senąją tėvynę te grįžta vos vienas kitas. Daugumas Europos pabėgėlių no rėtų iškeliauti į JAV, Kanadą ar Australiją, tačiau, realiais duomenimis, tokie gali mumai tėra iš jų vos 20%. Likusieji turės pasilikti tuose kraštuose, kuriuose dabar gyvena. Pabėgėlių komisaria to centriniame būstinėje Žene voje šiuo metu dirba 123 ben dradarbiai. Ketverių metų planui padėti pabėgėliams numatyta 16 mil. dolerių. Pirmo j eilėj bus rūpinamasi pa naikinti pabėgėlių stovyklas, o pačius pabėgėlius įkurdinti tarp vietos gyventojų.

Vokiečių 12 kilimo vietas nustatančių kartotekų «HOK» surinktais duomenimis, kuriais naudojasi religinės šalpos organizacijos, 4 m. kortelių yra suregistruoti apie 11 mil. vokiečių pabėgėlių ir ištrem tųjų. Daugiausia jų yra iš Sudetų krašto — 2-3 mil, pas

kum eina sileziečiai su 1-9 mil., rytprūsiai su 1,5 mil. etc. Rusijos jos vokiečių suregistruoti 134.900. Ypač daug vokiečių pabėgėlių gyvena Muenchene, kuris laikomas «pabėgėlių didmiesčiu». Iš 954.000 Muencheno gyventojų 157.000 yra ištremti vokiečiai ir pabėgėliai iš sovietinės zonos arba berlyniečiai.

Popiežiaus Pijaus XII

Kalba pasakyta Kūčių die noje rado didelio atgarsio visame pasaulyje. Net ir Maskvos «Izvestija», «Pravda» «Tass» talpindami nemažas kalbos ištraukas pastebėjo, kad ši kalba yra verta dėmesio. Popiežius joje kalbėjo apie nusiginklavimo sąlygas apie reikalą uždrausti vartoti atominius ginklus, apsigin klavimo kontrolę, taikos sąly gas. Tarp kitko pabrėžė, kad taika ir teisingumas yra galimi įgyvendinti laisvėje. Pagoniškosios Indijos spauda labai palankiai komentavo popiežiaus kalbą.

Prancūzijos likimas

Bus lemiamas pirmadienį, sausio m. 2 d., per įvykstančius rinkimus parlamentan. Propaganda yra labai didelė Centro partijos, matydamos, kad komunistai gali surinkti

nemaža balsų, į rinkimus ruošiasi eiti išvien. Šią idėją iš kėlė krikščionių demokratų vadas George Bidault. Šiame fronte figūruotų toki politikai, kaip Pierre Mendes-France. Schuman ir kiti. Centro partijos yra šalininkės su vienyto Europos.

— Amerika pabaigoje sau sio pasiūš pirmą transportą Vakarų Vokietijos kariuome nei ginklų.

— Maskvoje posėdžiauja Vyriausiosios Sovietas. Svarstė ir priėmė biudžetą. Pajamų numatyta 592 milijonai ir 761 milijonas, išlaidų 569 milijonai ir 364 milijonai. Reiškia biudžetas suvedamas su 23 milijonų ir 126 milijonų pertekliumi.

Kai dėl užsienio politikos, tai palyginamai kalbama gana švelniu tonu. Buvo pasiūlyta, kad rusų parlamentariai užmegstų artimesnius ryšius su kitų kraštų parlamentariais. Čia nieko kito daugiau nėra kaip tik naujomis formomis tęsti «koegzistencijos» politiką.

— Jugoslavijos diktatorius Tito šiomis dienomis lankosi Egipte, o užsienio reikalų ministris Kardelj nuyko Londonan. Šių vizitų tikslas yra atitraukti egiptiečius iš Maskvos įtakos.

Petras Bareišis

Savininkas Barraca São Pedro

sveikina savo Gerbiamuosius Freguezus Naujųjų Metų šventėse, linkėdamas džiaugsmingų švenčių.

Barraca São Pedro visuomet turi: įvairių konservų, vietinio ir užsienio aliejaus ir kitų maisto produktų

Barraca São Pedro greitai ir mandagiu patarnavimu galima pasinaudoti šiomis dienomis ir šiose vietose:

Pirmadienį	—	Vila Zelinoje
Antradienį	—	Cambuci
Trečiadienį	—	Vila Beleje
Ketvirtadienį	—	São Caetano do Sul
Penktadienį	—	Vila Zelinoje
Šeštadienį	—	Parque das Nações

Už teikiamą mums pirmenybę dėkoju

Petras Bareišis

Rezidencija ir sandėlys: Rua Giestas (senas vardas: Glicinias) 775 — Vila Bela — São Paulo

LIETUVOS GYVENTOJAI

Ju priverstinis kitėjimas nuo 1940 iki 1955 m.

K. PAKŠTAS, Washington, D. C.

(tąsa)

3. ANTROJI RUSŲ OKUPACIJA

Atskaičius apie 60,000 lietuvių ir bent kiek daugiau vokiečių (iš Klaipėdos krašto) pasitraukusių iš Lietuvos 1944 m. nuo rusų teroro, Sovietų Rusija pagrobė "Genelbezirk Litauen" (67,199 kv. klm.) ir Klaipėdos kraštą (2,848 kv. klm.), o kartu 70,047 kv. klm. ir šioje erdvėje rado apie 2,870,000 vietinių gyventojų. Rusai tuoj atskėlė nuo Lietuvos Svyrių ir Ašmenos apskritis ir Vidžių valsčių, paliko Lietuvai seniau jos valdytą Klaipėdos kraštą, Druskininkus ir Marcinkonis. Po šių operacijų Sovietinei Lietuvai liko tik 65,197 kv. klm su apie 2,700,000 senovinių gyventojų. Kasgi atsitiko su šiuom skaičium per paskutinius 11 metų antros rusų okupacijos?

Jeigu abi kariaujančios pusės nebūt praktikavę genocido, tai priskaitant gan gausų prieauglį dabartinės Lietuvos gyventojų skaičius iš 3,238,000 (1941 m.) turėjo paugėti iki 3,700,000 (1955 m.), ir tai be jokių svetimų priedų, be kolonistų. Jeigu rusai būtų pasitenkinę pirmąja genocido banga (1941 ir 1942 m.) ir būtų skaitę, kad jie ir jų "kraujų sucementuoti" draugai načiai jau gana nuleido Lietuvai kraujo (410,000), ir 1944 m. jau būtų nustoje genocidą vykdyti, tai 2,700,000 Lietuvos autochtonų per 11 metų būtų padaugėję iki 2,997,000. O kaipgi dabar yra? Kiek gi Lietuvoje liko autochtonų gyven tojų 1955 m.?

4. LENKŲ REPATRIJACIJA

Pagal oficialinę Varšuvos statistiką masinė lenkų repatrijacija iš Lietuvos ir Gudijos įvykdyta 1945, 1946 ir 1947 m. iki rugsėjo pabaigos. Per tą laiką iš Lietuvos (Vilniaus

krašto) Lenkijon išvyko 178,013 ir iš Vakarų Gudijos, t. y. daugiausia iš rytinės Vilnijos 274,163. Taigi iš senovinių Lietuvos (1569 — 1795) žemių per minėtus trejus metus repatrijavosi 452,176 lenkai ir jie sudaro apie 75% visų tų ten gyvenusių lenkų. Kiek lenkų paspruko Lenkijon iš Kaunijos — sunku pasakyti, nes nelegaliai išvykusių niekas, rodos, neregistruavo. Bet jų skaičius galėjo būti nedidelis, apsiribavęs ke liais ar keliolika tūkstančių. Buvo truputis ir lietuvių, kurie giminystės ryšiais buvo susirišę su Lenkija ir rado kokiu nors progų Lenkijon išsikelti.

Iš Lietuvos, Gudijos, Ukrainos (787,600) ir Rusijos (256,162) legaliai Lenkijon repatrijavosi per minėtą periodą iš viso 1,495,938 lenkai.

Iš Lenkijos repatrijuota 1945 ir 1946 m. 518,219 ukrainiečių, gudų ir lietuvių. Koks čia galėjo būti lietuvių skaičius — negalėtume nei spėti, tačiau teisingiau bus manyti, kad Lietuvon išvyko daugiau sia Lenkijon karo nublokštų lietuvių ir gal kiek Seimų — Punsko ruožo ūkininkų. Šitas legalus masinis gyventojų kraustymasis pradėtas trukdyti jau 1946 m. antroje pusėje, o gi 1947 m. spalio geležinė uždanga nusileido ir akla! atsiky rė Lietuvą nuo Lenkijos. Šiuo metu tik išimties keliu ir tik po ilgų, sunkių klūčių dar gauna kaikas teisę išvykti iš Lietuvos Lenkijon: bet tie skaičiai neviršys kelių šim telių per metus. Lietuvon gi niekas iš Lenkijos nevyktų, jei ir leista būtų, nes kas gi mainys skaištyklą į pragarą.

Atskaičius legaliai Lenkijon repatrijuotus lenkus ir pridėjus 11 m. prieauglį, 1955 m. galėtų būti Sovietų Lietuvoje 2,819,000 autochtonų. Bet kiek gi tikrai jų ten yra?

5. KAŠNELBIA PATYS RUSAI?

Iki 1947 m. Rusijos spaudo

Grazina Tulauskaitė

Saulės Varpas

Kai dangaus žydram bokšte
Saulės varpas sulinguos,
Prisikels žiedai gyventi
Klony ir kalnuos.

Ir žiemos senelės pėdos
Tuoj sutirps žaliuos miškuos,
Ir gegutės vėl mergaitėms
Dalią jų kukuos.

Ir pavasaris sugriš čia,
Žalią vėliavą iškėlęs,
Vėl siūbuos geltoni pievoj
Ir purienų vainikėliai.

Kai dangaus žydram bokšte
Saulės varpas sulinguos,
Prisikels žiedai gyventi
Klony ir kalauos.

Ir drėgnam miškų pavėsy
Pakalnučių skambalėliai
Saulės varpui atsilieps vis:
"Tu prikėlei, tu prikėlei..."

Tavo akys ir žibutės
Kiekvienam linksmai dainuos:
"Skamba, skamba saulės varpas
Klony ir kalnuos".

je dar nebuvo galutinų ir tvirtų nusistatymų Lietuvos ploto atžvilgiu, nes Karaliaučiaus sritis su Mažąja Lietuva laikoma Lietuvos dalimi. Net žinomas britų leidinys "The Satesman's Year-Book" 1948 m. (žiūr. 1343 pusl.) gavo iš Rusijos tokių informacijų, kur Lietuvos plotas parodytas 80,909 kv kilometru. Šitas skaičius pasidaro, kai sudėdama Didžiosios Lietuvos (65,200) ir Mažosios Lietuvos (15,700) plotai. Mažoji Lietuva Sovietams teko pagal Yaltoj duotus pažadus, vėliau įvykdytus Potsdamo sutarty.

Kai jankiai ir britai neparodė jokio susidomėjimo Mažosios Lietuvos likimu nei Lietuvos sienomis, tai, bent kiek palauke, rusai įsismagino labiau nei Hitleris: jie Rusijai priskyrė M. Lietuvą, išvarydami iš ten, kaip vokiečius taip ir lietuvius, pakeisdami visus lietuviškus vietovardžius naujais išgalvotais rusiškais vietovardžiais, kurie to krašto kultūrai ir istorijai yra visai

svetimi. Sovietų enciklopedija ir įvairios jų informacinės knygelės nuo 1946 iki 1954 m. (kaikurios ir vėliau) vis skelbė, kad Lietuva turi apie 3 milijonus gyventojų ir kad jų tarpe esą 85% lietuvių ir 2,5% rusų. Atrodė, kad ten niekas per karą ir po karo nepasikeitė: rusų procentas tas pats kaip 1938 m., ogi lietuvių procentas net padidėjo iš 84% į 85%. Bet štai prof. G. N. Cerdancev stambi ekonominė SSSR geografija, išleista Maskvoje 1954 m., paskeibia didelę staigmeną — rusų Lietuvoje esą daugiau kaip 10%. Ogi vokiečių Brockhauso enciklopedija 1955 m. duoda dar tikslesnių žinių: rusų Lietuvoje esą 14% lietuvių ten esą apie 2,300,000. Tas ir kitas rusų bei vokiečių šykščiai skelbiamas skaitlines padėjus pagrindan, prieiname šitokių apytikslų skaičių 1955 m. rudenii:

	Skaičiai	Proc.
Lietuvių	2,306,000	82%
Rusų (be kar.)	393,000	14%
Lenkų	80,000	2,8%
Gudų	22,000	0,8%
Žydų, latvių ir kt.	9,000	0,4%

Viso gyv. 2,810,000 100,0%

Ne visi dabartinės Lietuvos rusai yra nauji kolonistai, nes bent 50,000 su viršum yra senų, įsipilietinusių rusų. Rusijos carų prikolinizavotų po 1831 ir 1863 m. sukilimų Senus kolonistus atskaitę, su žinome šviežiai importuotų rusų skaičių Lietuvoje: jų ten dabar yra apie 340,000, neskaitant kariuomenės ir ginkluotos policijos. Kiek ten laikoma rusiškos kariuomenės bolševikų valdžiai apsaugoti — sunku tiksliai apskaičiuoti. Teko Amerikos spaudoje matyti ir gan didelį skaičių — net 300,000 — bet mes manome, kad taikos metu tiek kariuomenės ten nereikalinga, neracionalu laikyti, ogi ir pakankamų jai patalpų šun ku būtų rasti. Mums atrodo, kad mažai, aptriuškinčiai, jau nukraujavusiai Lietuvai valdyti labai užtenka rusams ten laikyti apie 100,000 ginkluotų jėgų, tokiam skaičiui užtektų

(tąsa 3 pusl.)

Vysk. Fulton Sheen

Dvasinis Bankrotas.

(Tąsa)

Priešasčių, dėl kurių minėtoji krikščionybė savo laikus jau atgyveno, yra daug. Visų neaprašyti. Trys, kurias ne katalikai vadai paprastai paduoda, vertos paminėjimo. Pirmoj yra ta, kad Vakarų civilizacijos religija bei protestantizmas su visomis savo formomis per daug ankštai susiliejo su darbartinių laikų socialine santvarka, kuri tikrai savo laikus jau atgyveno ir aiškiai keičiasi ir savo forma maino. Kiekvienas tikėjimas, kuris pataikauja laiko dvasiai bei ūpui, turi būti pasirengęs su to laiko ūpu ir žūti. nes modernizmas 1938 m. nėra 1949 m. modernizmu. Labai tiksliai tuo klausimu rašo Yale universiteto profesorius H. Richard Niebuhr sakydamas: «Iš tikrųjų, Bažnyčia ne permaža, bet per daug pasidavė pasaulio dvasiai bei laiko ūpui, kuriame per daug artimai susidraugavo su kapi talizmu su individualizmo filosofija ir Vakarų imperializmu. Bažnyčia bei tikėjimas,

kuris leidžia save įpainioti į pasaulinės tvarkos sistemas, yra vergiška Bažnyčia. Ji ci vilizacijai mažai naudinga.»

Antroji priežastis, dėl kurios nekatalikiškoji krikščionybė savo laikus jau atgyveno, yra ankštai susirišus su pirmąja, būtent, su savo laikus jau atgyvenusių individualizmu. Šis dalykas bus pabrėžtas sekančiame skyriuje. Čia užteks pažymėti, kad pasaulis pastaraisiais laikais pakeitė savo nusistatymą link individo nuo jo nusikreipdamas, o išskeldamas kolektyvą, ir kadangi Vakarų civilizacijos religija buvo aiškiai savo temperamentu individualistinė, todėl to pasėka buvo ta, kad toji religija savo gyvybės palaikymui ir auginimui prarado reikalingas sąlygas. Dr. Niebuhr sako: «Klausimą kurį šiai padėčiai statome, geriausia išreiškia Evangelijos žodžiai: Ką mes turime daryti, kad išganymą pelnytume? Čia naudojamas žodis «mes» nesiremia į mūsų pačių asmenį taip, kad mes bū

tame nuo visų kitų atsiskyre bei izoliuoti, nieko bendro neturi su Bažnyčia, tauta bei rase. Jis reiškia kolektyvų bei sudėtinį mes, — būtent, krikščionišką bendruomenę. Individualizmo laikais evangeliškoji krikščionybė statė klausimą apie išganymą kiekvieno atskirai, ir su tokia pažiūra mes pilnai sutinkam. Bet šiandien yra daugiau puolas kolektyvus asmui, ne gu kad pavienis, daugiau kovojama prieš išganymą sudėtinio asmeas, negu kad prieš išganymą pavienio asmens».

Trečioji priežastis, dėl kurios nekatalikiškoji krikščionybė bei Vakarų civilizacijos religija savo laikus jau atgyveno, yra ta, kad ji, eidama į kompromisus su pasauliu, kad geriau itiktų tautinei kultūrai, išsižadėjo dieviškų teisių. «Pasaulio Krikščioniškos Federacijos Studijų» draugijos pirmininkas Chicagos Universiteto bažnytinės istorijos profesorius P. Miller sako: «Abejotina protestantiško tikėjimo sektų padėtis glūdi tame, kad nacionalizmo prigimtis yra tokia jog ji gali atskirti protestantiškos bendruomenės dalis vieną nuo kitos ir jas visiškai sunaikinti». To liau visorius Miller aiškina

kad Vokietijos protestantizmas tinka tautinei Vokietijos kultūrai, bet netinka tautinei Prancūzijos kultūrai, Amerikos protestantizmas tinka tautinei Amerikos kultūrai, bet ne tautinei Anglijos kultūrai ir t. t. Bet taip neturėtų būti. «Nes Kristaus kryžius, tai ne Amerikos, Anglijos bei Italijos kryžius. Jis yra nuosavybė kiekvieno žmogaus, kiekvienos rasės ir tautos, kurie jo mokslą priima, supranta ir po tikėjimo gaivinančia įtaka gyvena. Tikrenybė, kurią kryžius atidengia, nėra išdava tam tikros tautinės kultūros bei tam tikros rasės patyrimų. Priešingai, toji tikrenybė yra visiškai nepriklausoma nuo likimo arba tautos bei rasės evoliucijos. Šie žmonių kolektyvai savo galybe bei išmintimi prie tos tiesos tikrenybės negali nieko nei atimti, nei pridėti. Visą ką tauta bei rasė gali, tai tą tikrenybę priimti ir sulig ją gyventi arba atmeti. Priėmimas bei atmetimas neša savi mi ir pasekmes».

Jeigu Šv. Raštas ir Europos Vakarų kultūra buvo svarbiausi tokio visuotinumo šaltiniai, kokį protestantizmas turėjo, tai šiandien jau yra

aiškų, kad tas laikas seniai praėjo, kada protestantizmas iš anų šaltinių sau stiprybę sėmė. Šis faktas sudaro aukščiausią krizės laipsnį, į kurį protestantizmo sąjūdis dabar žengia. Protestantų bažnyčios bei sektos jau neteko vie nybės pamato, jau liovėsi skelbti ir mokyti tiesas, kurios galiotų ir būtų privalomos visur ir visiems protestantizmo išpažintojams. Ir jeigu jie tokių tiesų nemoko, tai negalima jų laikyti patikimais krikščionybės išpažintojais.

Į klausimą, ar krikščionybė savo laikus jau atgyveno atsakome teigiamai; jeigu ei na kalba apie religiją kuri glaudžiai susijusi su baigiančia savo laikus atgyventi Vakarų civilizacijos dvasia, kuri dėl laiko dvasios bei modernumo paneigė Kristaus Dievybę ant kryžiaus, bet jei gu kalbama apie istorinę krikščionybę, taji organiška Gyvybės ir Tiesos kūną, kuris buvo gyvybės duona per pas tarusius devynioliką šimtmečių — katalikų Bažnyčią — tai toji krikščionybė savo laikų dar neatgyveno. Pasakymas kad krikščionybė yra išmėginta, bet rasta stokojančia, katalikų Bažnyčiai nepritaikomas.

(tąsa iš 2 pusl.)

dar ir patalpų kareivinėse ir sekvestruotuose būtuose.

Atskaičius iš 2,810,000 civilinius rusus kolonistus, 1955 m. rudenį Lietuvai dar lieka apie 2,470,000 autochtonų (vietnių) gyventojų, kurių apie 2,306,000 yra lietuviai ir apie 164,000 kitataučiai: lenkai, rusai, gudai, žydai ir kiti. Vietinių tarpe lietuvių būtų apie 94%, kitataučių apie 6%.

Kai vyriausias Tautybių So vietas buvo renkamas 1946 m., tai rusų centrinės įstaigos skyrė Lietuvai 10 atstovų, tai gi jis skaitė ten esant apie 3,000,000 gyv. Bet kai po metų (1947 m.) vieštinis respublikos sovietas buvo renkamas, tai Paleckio aparatas apskaitė ten esant tik 2,700,000 gyv. Ši paskutinė skaitlinė, žinoma, yra arčiau tiesos.

Pagal visus prieinamus šaltinius skaitant dabartinės Sovietinės Lietuvos gyventojus, atrodo, kad išdangintų iš Lietuvos žmonių skaičius 1945-55 m. tarpe bus artai 330,000. Kiek jų dabar žiauriose Rusijos sąlygose liko gyvų, neįmanoma apskaičiuoti. Bet mams rodo, kad ir vergų stovyklose žmonės vidutiniškai atlaiko apie 8 metus. To dėl reiktų manyti, kad apie 200,000 vergijon išvežtų lietuvių gali dar būt gyvi. Bet jų tarpe gali būti labai daug su pakirsta sveikata, kurių dienos jau suskaičytos ir kurie vergų stovyklose nelaimės draugų vadinami „dochodiagi“, t. y. baigia eiti gyvenimo keliu.

Darant galutinas išvadas, tenka pasakyti, kad be naciono-bolševikinio genocido veiksmų Lietuvos vietinių gyventojų skaičius 1955 m. turėtų siekti 3,700,000, ogi dabar jų ten yra 2,470,000. Tai gi penkjiolikos metų Lietuvos nuosioliai siekia 1,230,000 gyventojų. Į šį skaičių įeina deportuoti ir vergų stovyklas, šūšaudyti ir sudeginti, repatriuoti ir patys nuo baisių pabėgė, ligomis ir šalčiu (šaltas karas!) nelaiku numarinti kankinimų kambariuose žuvę ir net tie, kurių gimimas buvo sutrukdytas. Todėl man atrodo, kad 1928 m. rašydamas turėjau pagrindo paskelbti Lietuvos geopolitinės padėties definiciją: Lietuva tai kraštas, kur pavojingiausia mažai tautai gyventi. Tokia pati definicija taikiau ir Latvijai bei Estijai (žiūr.: Židinys 1928 m. bal. numeris: „Iš praejusio dešimtmečio į ateinančią“). Turėjau pagrindo tuo pat metu sakyti, kad Baltijos respublikų nepriklausomybė tėra tik meteorai nepriklausomų valstybių žvaigždynė.

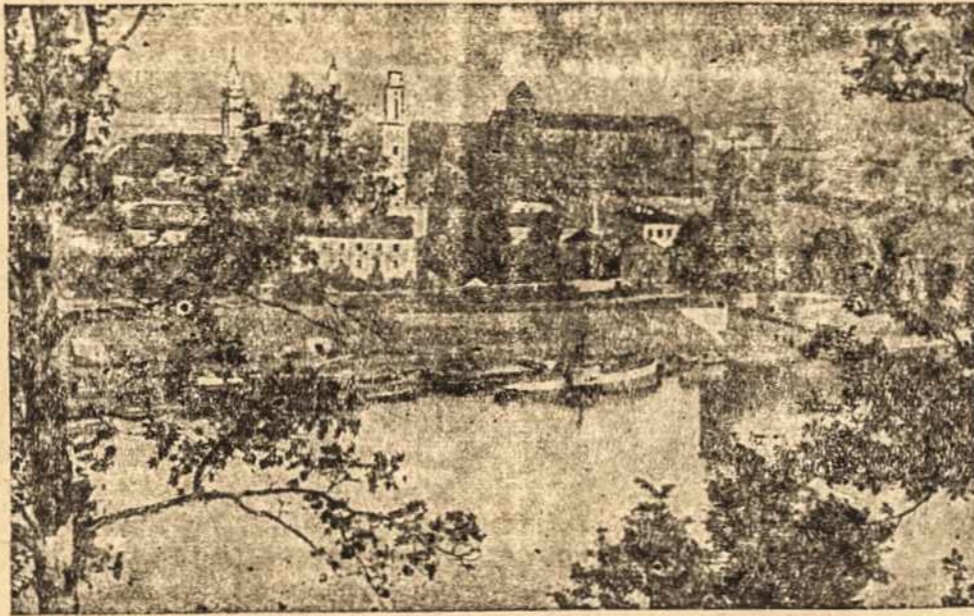
Jeigu mažos ar vidutinės

tautos gyvena giliai kontinente, jeigu visas jų regionas su sidaro iš lygumų, ir didelių kalnų neatskirtas nuo galingų kaimynų, jeigu tų kaimynų gyventojai sparčiai daugėja ir jų erdvė didelė, bet biologinė energija neišsemia, tai mažesniems jų kaimynams nėra kitos išeities kaip su dideliu pasiryžimu organizuoti didžiulę nepriklausomą valstybių federaciją lygybės pagrindais. Jei tokia federacija laiku nesuorganizuojama, tai tos tautos vienu ar keliais etapais virsta kolonijomis galingų valstybių, kurios turi jėgas ir apetito ryti. Tokio likimo su silaukė keliolika Vidurinės Europos tautų, kai jos nesugebėjo sukurti savo federacijos. Karo sąjungos ar antantoms negali būti tikra garantija laisvei išsaugoti.

6. KURIOS RŪŠIES KOLONIJA TAPOME

Pagal tikslą, kurio siekia viešpataujanti tauta pavergtoje žemėje, kolonijas skirstau į tris tipus: 1) eksploatacijos 2) kolonizacijos ir 3) misijų. Iki šių laikų buvo dar ir ketvirtas kolonijų tipas — svarbieji strateginiai punktai, beveik visuomet esą prie didelių vandenių: salos, iškišuliai, sąsiauriai. Atominiame amžiuje strateginių kolonijų reikšmė eina mažyn. o Lietuva to kion kategorijon negali patekti, nes jos trumputis pajūrys yra uždaroje jūrose. toli nuo didžiųjų vieškelių. Bet Lietuva dažnai buvo ir gal dar bus didžiųjų tautų mūšio lauku, kur grumdavosi galingos armijos raudamos sau patogų placdarma.

Nors čia bandau kolonijas surūšiuoti į kelis skirtingus tipus, bet tikrovėje viena ir ta pati kolonija dažnai tarnauja keleriopai tikslui. Kad vaizdas būtų aiškesnis, parinkime bent keletą pavyzdžių.

Taip atrodė Laisvos Lietuvos Kaunas

Per pastaruosius keturis šimtus metų katalikų Bažnyčia buvo atstumta, ignoruojama ir su jos mokslu nenorėta skaitytis. Šių dienų pasaulis veikia nieko apie katalikų Bažnyčios mokslą nežino ir žino, ti nenori. teisindamasis, kaip anie fariziejai, sakydami: „Ar gali kas gero iš Beliejaus išeiti?“ Nežinojimas gali būti dauginamas bei ignoracija didinama lygiai taip kaip ir išmintis, per pastaruosius keturis šimtus metų pasaulis susikrovė milžinišką ignoracijos didybę apie katalikų Bažnyčią. Per ilgus šimtmečius katalikų Bažnyčia buvo neigiama, varžoma, ignoruojama, galutinai tapo taip suvaržyta, kad valstybiniam gyvenime palikta beteise, tačiau savo pašuntinybei pasiliko visados ištikima ir

žmonijos naudai didelius darbus nuveikė, lygiai kaip ir Kristus, kada Jo viengenciškai Jį iš Nazareto buvo ištrėmė. Bet šiandien galime pasakyti, kad Bažnyčios ignoravimas ir neigimo dienos jau praėjo iš žemės ištrėmimo ji jau grįžta. Garsusis rašytojas Ross Hoffman sako: „Nuo protestantiškos revoliucijos (reformacija vadinamos) laikų, kada katalikų Baž buvo ištrėmta ir pašalinta iš viešojo dangelio žmonių ir tautų gyvenimo, iki pat šių dienų jos veikimas palaipsniui buvo vis siaurinamas“. Filosofijos, ekonomikos ir etikos mokslai valstybių įstatymo keliu buvo iš Bažnyčios įtakos atimti. Net ir katalikiškose šalyse, kaip Italijoje, Prancūzijoje, Meksikoje, Vokietijoje, kur Bažnyčia buvo plačiai išgalėjus,

per pastaruosius du šimtmečius, kada jų gyventojai abejotina žiūrėjo į Bažnyčios pajėgumą prie Vakarų civilizacijos prisitaikyti, jos veikimas buvo trukdomas ir varžomas. Socialinė ir ekonominė suirutė, dorovinis smukimas, pesimizmas ir bendras dvasinis skurdas ir badas, tai šių dienų blogybės, kurios yra neišvengiama paseka to, kad Bažnyčios įtaka iš viešojo žmonių gyvenimo buvo išstumta. Šių dienų civilizacija priešo prie visiško smukimo. Bažnyčios negalima tuo kaltinti, nes ji iš viešojo gyvenimo buvo pašalinta. Tik kada abejonių miglos privedė vakarų protą prie savo menkumo supratimo, tai tada tikėjimas pradėjo žmonių gyvenimą grįžti. Ir dabar pratauojantį vyrą pradeda suprasti, kad

katalikybė turi gyvybės duoną išbadėjusiam mūsų amžiui. Ateina laikai, kada pasaulis, kalbėdamas apie katalikybę, dar kartą pradės tą žodį naudoti tikra to žodžio prasme, t. y. istorine prasme, skirdamas nuo neaiškaus bendro žodžio, kaip krikščionybė bei religija. Tikrovėje Bažnyčios priešai savo neapykantos tulžį liejo ne ant tikros Bažnyčios, bet ant bažnyčios, kurią jie klaidingai manė Bažnyčia esant. Kuomet jie pamatys Bažnyčią dieviškos garbės ir grožio pilnumoj, supras kaip Jėzus Kristus Dievas per Bažnyčią veikia, kaip šelpia kūno ir sielos pavargėlius ir ligonius, kad Bažnyčia taip pat kaip ir Kristus, eina per pasaulį žmonėms vien tik gerą darydama. Tą viską supratę jie garbins Dievą ir

mylės Jėzų Kristų savo išganymoje.

Ateityje joks kitas tikėjimas nebeišsilaikys, kaip tik vienu vienas Kristaus įsteigtas istorinis tikėjimas bei Kristaus įsteigta dieviškoji istorinė katalikų Bažnyčia. Jokia mūti niško raugo naujai kilusi, nei rytų nei vakarų patogumais bei laiko dvasia atskiesta religija žmogaus prie Dievo veržimosi bei ilgesio nepatenkina. Žmogaus širdis, kuri kartą patyrė aukščiausios meilės malonumą, kitos meilės neįjės. Mes turime tik vieną širdį ir jeigu mes tą širdį kam nors atiduodam, mes atiduodam meilės galimybę. Kas yra teisinga pavienio asmens gyvenime, tas yra teisinga ir visuomenės gyvenime.

(B. D.)

Alė-Rūta-Nakaitė.

Miesto Žiburiuos

Aš miesto žiburiuos paklydau,
o tu — pirkeleje tamsioj švieti.
Man — tolimų pasaulių brydės,
tau — kryžiai tėviškės šventi.

Jaučiu tave kiekvienam žingsny
ir mėlynas akis visur matau.
Man vynuogių čia kekės linksi,
o ilgesys tik — tau.

Aš miesto žiburiuos paklydau,
Bet iš toli man kaip žvaigždė švieti —
Pasaulių tolimųjų baigias brydės,
o kryžiai amžiais tėviškėj šventi.

Lietuvybė Emigracijoje

Sutrumpintas LIT pranesimas 1955 m. Vliko sesijai JAV-se

Šiandieną visi lietuviai laisvajame pasaulyje stovi prieš integracijos ar asimiliacijos klausimą. Asimiliacijos sąvoka yra aiški, t. y. atvejis kada emigrantas atsisako savo praeities, manydamas tuo užtikrinti savo ateitį. Integracija gi vadinama tokį reiškinį, kada emigrantas, įsijung-

damas į jį priemusio krašto socialinį gyvenimą, nenutraukia ryšio su savo tauta, jos kultūra ir tradicijomis. Asimiliacijos atveju emigrantas, besistengdamas kiek galint greičiau priimti svetimojo krašto papročius, gyvenimo stilių ir tradicijas, paprastai tampa praktiškas tikroju deklasutu elementu: svetimas buvusi ai jo tautinei bendruomenei, nesavas taip pat ir tai bendruomenei, į kurią jis stengiasi įsijungti.

Tai, ką mes pavadinome integracija, priešingai, ne tik žmogaus nenuvertina, bet tam tikromis sąlygomis tai turi pozityvios reikšmės žmogaus asmenybės išplėtojimui. Įsirikiuodamas į socialinį sventingojo krašto gyvenimą, emigrantas išvengia mažavertiško, savimi pasitikėjimo nustojimo ar savigarbos kompleksų iš kitos pusės, nepasidamas ryšio su savo tautos kultūra ir tradicijomis, jis išvengia pavojaus tapti „masinio žmogumi“ — to modernųjų laikų fenomeno, kuris sudaro tikrąją grėsmę vadina majai Vakarų civilizacijai ir dirvą totalitarinėms avantūroms.

Todėl lietuviškumo požiūriu mes, be abejo, turime paguoti naujųjų ateivių integraciją ir ieškoti priemonių lietuviškajai dvasiai išlaikyti. Tačiau ne tik lietuviškumo požiūriu mūsų nustatyta prasmė integracija yra svar-

bi. Ją turėtų suprasti ir svetimųjų valstybių vyriausybės ir nuoširdžiai šia kryptimi mūsų pastangas remti, nes tai glūdi ir jų intereso. Turimi statistiniai duomenys nedviprasmiškai rodo, kad tuose kraštuose, kuriuose vyriausybės veda griežtą asimiliacijos politiką, emigrantai tikrai pasiduoda «sumasėjimo» procesui ir išnaudojami radiokaliųjų politinių elementų. Geriausias pavyzdys P. Amerika. Į ją emigravo daugiau sia panašus elementas kaip į JAV, tačiau, priešingai JAV Pietų Amerikos valstybių įstatymai, stengdamiesi asimiliuoti naujus emigrantus, apsunkena jų tautinį veikimą. Brazilijoje pvz. net iki 10 m. vaikų mokymas kita, o ne portugalų kalba yra draudžiama.

(Bus Daugiau)

— Š/m. gruodžio mėn. 21 d. V. Zelinis mokyklos patalpose įvyko S. Paulo Lietuvių Bendruomenės Organizacinės Komisijos ir Lietuvos Konsulo p. A. Polišaičio sušauktas posėdis Vasario 15-tos dienos minėjimo reikau. Posėdyje dalyvavo: Konsulas p. A. Polišaitis, G. P. L. B. O. K. pirmininkas prof. A. Stonis, sekretorė H. Mošinskienė, L. Sąjungos pirmininkas p. Čiuvinškas, «Lituanijos» pirmininkas p. inž. Z. Bačelis, L. K. B. choro pirmininkas p. Al. Boguslauskas, L. K. Mote ry dr. jos pirmininkė p. J. Kutkienė, kun. P. Ragažinskas, Ateitininkų pirmininkas J. Tiunelis, kun. J. Šeškevičius, Tėvas Vl. Mikalauskas, muz. J. Strolia ir p. M. Remenčienė.

Posėdžiui pirmininkavo Konsulas p. A. Polišaitis. Išskeliamas pagrindinis klausimas bendromis visų lietuviškų organizacijų S. Paulyje pastangomis suruošti Vasario 16-tos dienos minėjimą. Išsitarus tėvui Vl. Mikalauskui, L. S. pirm. P. Čiuvinškui, «Lituanijos» pirm. inž. Z. Bačeliui ir kitiems šis pagirtinas sumanymas buvo vienbalsiai priimtas.

Iš įvairių organizacijų atstovų išrenkama penkių narių Komisija, kurios uždavinys suruošti viešą Lietuvos Nepriklausomybės minėjimą, atlikti su tuo surištą visą techniską darbą, pakviesti dalyvauti lietuviškas menines ir intelektualines pajėgas. Pusiauslapu balsavimu į Komisiją išrinkti sekantys asmenys: prof. A. Stonis, kun. P. Ragažinskas, p. Al. Boguslauskas, inž. Z. Bačelis ir p. M. Remenčienė.

«JAUNYSTĖS AIDAS» «M. L.» skyrius jaunimui. Redaguoja Redakcinė Komisija: Regina Levickaitė, Leonardas Mitrušis, ir Algis Žibas. Raštus siūsti — «Jaunystės Aidui», Caixa Postal 4118 — São Paulo.

Mieli Draugai,

Nepaslaptis, kad plačioje Brazilijoje pasklidę gyvena šimtai lietuviškos kilmės jaunimo. Nevienas svetimos aplinkos veikiamas, jau užmiršo ne tik savo tėvų kalbą, bet ir savo kilmę. Lengviau palaikyti lietuviškas nuotaikas, tiems, kurie gyvena didesnėse kolonijose ir turi daugiau progų susitikti su savaisiais. Šis skyrelis norėtų apjungti visą lietuvišką jaunimą. Tebūna jis lyg jauki susitikimo vieta, kur mes galėtume vienas kitą sutikti, susipažinti, pasidalyti mintimis, išbandyti savo jaunus jėgas. Sujungkime savo gretas, kad visi kartu išeitume kovoti už krikščioniškus ir lietuviškus idealus. Todėl mūsų noras yra, kad šis skyrelis būtų ne tik jauno skaitomas, bet ir prirašomas. Todėl laukiame iš Jūsų laišku, sumanymų, paskatinių, kritikos, žinių, straipsnių ir t. t. Rašykite visa, kas liečia Jūsų ir Jūsų draugu gyvenimą ir ką norėtumėte rasti šito puslapio eilutėse.

Skyrius sąmoningai buvo pavadintas „Jaunystės Aidu“. Tad šauk jaunyste drąsiai, tvirtai, lietuviškai, „Jaunystės Aidas“ atsiliieps. Dėkojame „Mūsų Lietuvos“ Redakcijai už priėmimą šio skyriaus į savo puslapius, o Jums visiems linkime laimingų ir darbinių Naujųjų 1956-tų metų.

Jūsų redaktorai

Organizuoto Jaunimo Kelias

Rašo J. Tījūnėlis

„Yra skirtumas tarp organizuoto ir neorganizuoto jaunimo. Jaunimas, kuris dalyvauja, kurioje nors organizacijoje, visada praaugs tuos, kurie nedalyvauja, nes organizacija suteikia jiems daugybę progų lavintis.“

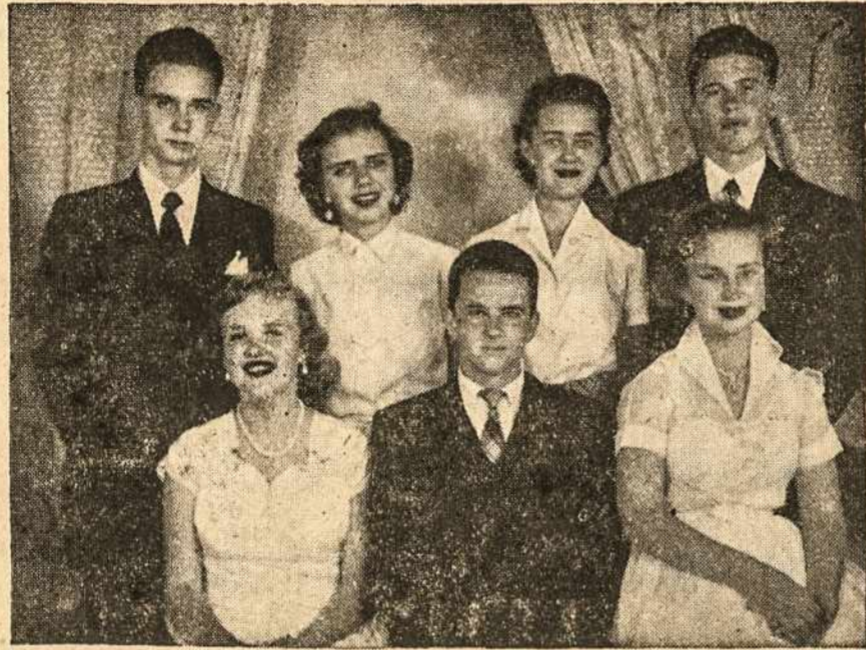
Taip kalbėjo paskutiniame moksleivių ateitininkų susirinkime mokytojas Girdauskas.

Gal kas nors ir bandytų šių žodžių teisingumą abejoti, tačiau mums atrodo, kad jie labai ir labai teisingi.

Čia bandysiu pavaizduoti tą organizuoto jaunimo kelią, kuriuo eina moksleiviai ateitininkai. Skaitytojas turės progos šio kelio gaires lyginti su neorganizuoto jaunimo keliu ir daryti savo išvadas.

Moksleivių Ateitininkų Sąjunga ruošia savo narius gyvenimui. Pats pagrindinis ateitininkų siekimas yra išrašyti tas jų vėliavoje šv. Povilo žodžiais: „VISA ATNAUJINTI KRISTŪJE“, kurio siekiami ateitininkai remiasi penkiomis principais katalikiškumu, tautiškumu, visuomeniškumu, inteligentiškumu ir šeimyniškumu.

Katalikiškumas nusako jų pasaulėžiūrą, tautiškumas įpareigoja laikytis tautos, visu-

Dalis moksleivių ateitininkų šiemet baigusiu mokyklas.

Pirmoje eilėje iš kairės į dešinę:

JOANA SATKŪNAITĖ, baigė seselių pranciškiečių gimnaziją, pirmąją mokine ir gavo aukso medalį, kartu lankė lietuvių kalbos pamokas, uoliai reikėsi gimnazijos gyvenime ir yra aktyvi moksleivių ateitininkų narė.

JUOZAS VAIŠNORA, baigė „N. S. do Carmo“ Kolegijoje „cientifico“ kursą, toliau žada studijuoti inžineriją, nuo pat pirmųjų moksleivių ateitininkų įsikūrimo dienų S. Paulyje yra aktyvus kuopos narys, beto dirba su Marijonais, praėjusiais metais ėjo vice-pirmininko ir kandidatų magistro pareigas.

IRENA LAUCYTĖ, baigė taip pat seserų pranciškiečių gimnaziją, žada stoti į mokytojų seminariją ir studijuoti muziką. Po jaunimo šventės įsijungė į ateitininkų eiles.

Antrroje eilėje:

ANTANAS TYLA, gimė ir augo S. Paulyje, gražiai kalba lietuviškai, šiemet baigė „Antonio Firmino de Proença“ gimnaziją, toliau lankys „cientifico“ kursą.

JULĖ ŠIMONYTĖ, „Šv. Juozapo Kolegijoje“ baigė prekybos kursą, su aukso medaliu mokslą tęs toliau, dalyvauja ateitininkų tautinių šokių grupėje, keletą kartų vykusiai pasirodė scenoje, praėjusiais metais ėjo M. A. kuopos išdininkės pareigas.

IRENA ŠIMONYTĖ valstybinėje komisijoje išlaikė gimnazijos kurso egzaminus, toliau lankys „cientifico“ kursą. Irena yra viena iš veikiausių moksleivių ateitininkų, eina kuopos valdybos išdininkės pareigas, anksčiau buvo pirminkė. Aktyviai reikšiasi visuose ateitininkų pasirodymuose.

JUOZAS TĪJŪNĖLIS baigė valdišką gimnaziją, rašo korespondencijas „Ateičiai“ iš S. Paulio moksleivių gyvenimo, šia me skyriuje talpiname jo straipsnį „Organizuoto Jaunimo kelias“, Ateitininkų valdyboje eina sekretoriaus pareigas, dalyvauja K. Bendruomenės Chore. Sekiančiais metais lankys „Presidente Roosvelt“ cientifiką.

Beto iš moksleivių ateitininkų dar baigė V. Navickas, A. Zaluba, R. Levickaitė, Radvilas Gorauskas ir Nelsonas Ambrozevičius. Apie juos plačiau parašysime sekantiam numerui.

meniškas nusako, kad ateitininkas rūpinasi ne tik savo asmeniškais reikalais, šeimyniškumas vyresnius moksleivius įpareigoja rimtai rengtis būsimoms šeimoms tėvo ar motinos pareigoms, inteligentiškumas siekti mokslo, šis principas ir išskiria ateitininkus iš kitų katalikiškų organizacijų. Iš šių principų išeinančių temų nagrinėjimas diskutavimas ir jų taikymas gyvenimui sudaro praktišką veikimą. Kas stebėjo S. Paulio moksleivius ateitininkus aną saulėtą sekmadienį, jaunimo šventės dieną, matė jų pažadą likti gerais katalikais ir savo elgesiu kelti lietuviško jaunimo susipratimą.

Pati organizacija duoda jiems progos pažinti savo tė-

vų gražius papročius, pasimokyti kalbos, pasireikšti jų meniniams ir praktiškiems gabumams. Kas norėtų su šiuo ateitininkų gyvenimo mokslu susipažinti praktiškai, tas turės puikias progas tai padaryti jaunimo vasaros stovykloje Suarāo.

Pirmoji Laida

V. Zelinos Seselių Pranciškiečių gimnazija išleido pirmąją abiturientų laidą. Iškilmingas mokslo metų užbaigimas buvo 20 gruodžio. Rytą šv. Mišias aukojo J. E. S. Paulio Kardinolas D. Carlos Motta. Vakare buvo diplomų įteikimas. Pirmosios laidos di-

Adomas Jakštas

NAUJI METAI

Tai ne paukštis atplasnoja,
Ne mašinos sukas ratai, —
Tai ateina, atduloja
Vyt senųjų Nauji Metai.

Nesuprasi, ką jie lemia,
Neįspėsi, ką jie žada:
Ar kraujuosna mirdys žemę,
Ar žmones gramzdins į badą.

Tu, lietuvi, katalike,
Nesibailink laiko monų,
Te jis raukia savo plikę,
Neskaityki jo valdovu.

Dievas vienas visa valdo,
Rankoj Jo laikų verpetai,
Jam tu siūski karštą malda,
Tai ir bus geri šie metai.

plomus gavo šie lietuviai: Antanas Žalkauskas, Juozas Juozapavičius, Pranas Nanartas, Nelsonas Ambrozevičius, Klaudė Dolinskaitė, Dorata Vilkelytė, Irena Laucytė, Joanna Satkūnaitė, Olga Subatytė, Regina Levickaitė, Rožė Juozapavičiūtė, Vanda Sakalauskaitė.

— Sekantiam numerui laukis žinių apie kitus šiais metais baigusius lietuviukus, nepasikukinkite ir atsiūskite.

AR TU VAŽIUOJI SU MUMIS Į STOVYKLĄ?

Jau eilė metų, kai moksleiviai ateitininkai vyksta stovyklauti prie jūros. Šiemet stovykla prasidės sausio 23 stovyklaujama bus „Circulo Operario“ viešbutyje Suarāo.

Stovyklon vyksta gražus būrys jaunimo, ar tu nenorėtum vykti kartu. Stovykla turi iš anksto numatytą gerą programą su pasilinksminimais, laužais, pasikalbėjimais pasirodymais ir žaidimais. Čia lietuviškas jaunimas turės progą pasitobulinti, kalboje parodyti savo meninius sugebėjimus, pasimaudyti ir kartu linksmai praleisti savaitę. Paskutinę stovyklos dieną organizuos išvyką iš S. Pau-

lio į stovyklą. Ši diena bus skiriama pagerbti visiems šiemet baigusiems mokyklai. Stovykla neapvyklė anksčiau stovyklavusių, jei atvažiuosi patiks ir tau.

Iki susitikimo ant Jūros kranto Tavo

Leonardas M.

Viena diena stovykloje kainuos 70 cr. Užsirašyti išanksto pas K. J. Šeškevičių.

JUOKU TETOS LINKĖJIMAI Mūsų Skaitytojams

Dailininkui — Pirmą susuk gūstelę, paskiau parvesk vištelę.

Vėtrai — Atstok nuo daktaro.

Boksininkui — vyną dovanok mokytojui prieš egzaminus, o ne po.

Studentei — numesk svorį.

Campeonui — mokinkis šokti.

Plaukikui — riebiau tepk.

greičiau įlįsi į «U.»

Liktarnai — mokinkis geometrijos.

Panelėi — apsidairyk ir įsi klausyk.

Vilkui — atsimink: gyvaplaukiai nėra ūsai.

Filosofui — susimastyk nėra pasauli tokios kvailystės, kurios filosofai negynė.

Iki pasimatymo,

Juokų Teta

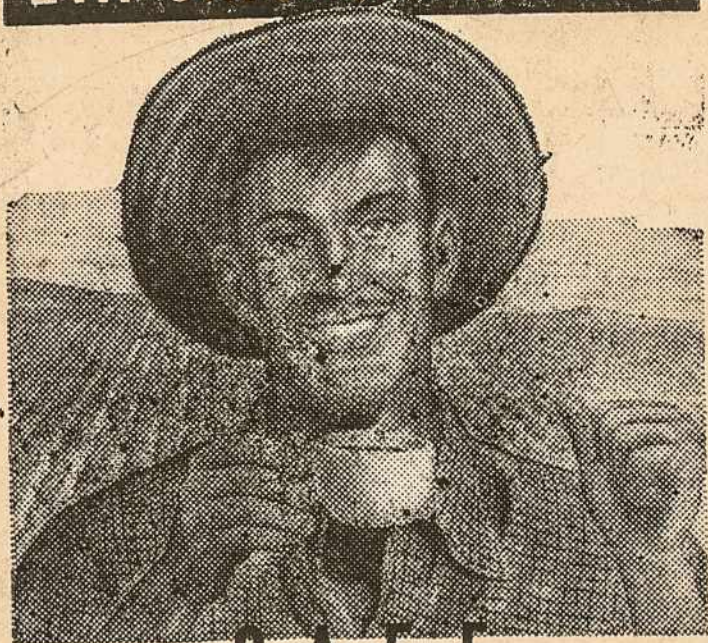
MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ SPAUDOS STALAS PRADEDA PRENUMERATŲ RINKIMŲ VAJŲ

Galima užsiprenumeruoti šie laikraščiai.

«Mūsų Lietuva» (savaitraštis)	Cr. \$ 100,00
«Draugas» (dienraštis)	Cr. \$ 550,00
«Darbininkas» (du kart savaitėje)	Cr. \$ 300,00
«Aidai» (kultūros žurnalas)	Cr. \$ 300,00
«Ateitis» (Jaunimo žurnalas)	Cr. \$ 150,00
«Eglutė» (vaikų laikraštėlis)	Cr. \$ 150,00
«Žvaigždė» (religinis laikr.)	Cr. \$ 100,00
«Laiškai Lietuviams»	Cr. \$ 100,00
«Lietuvių Dienos» (ilustruotas)	Cr. \$ 200,00

Vajus baigsis sausio paskutinę dieną. Iš toliau atvykstančiųjų patogumai stalas veiks ir Kalėdų naktį. Kartu primename, kad stalas turi įvairių lietuviškų knygų.

ÊTA CAFÉZINHO BOM!

CAFÉ Caboclo

COMPANHIA UNIÃO DOS REFINADORES

O TAI SKANI KAVA

Industria e Comercio de Calçados

Motelloni's Ltda.

SPECIALYBĖ BATŲ: vyrams, moterims, panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 626 -- São Paulo

Atelier de Modas

ALEKSANDER BAGDONAS

RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 2773 — 4 AND. — SALA 2
TEL. 34-7482 — SÃO PAULO

Foto-Studio "BERNARDO"

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė papildiniams tamsiuose tonuose ir sepia, spalvinimui aliejiniais dažais ir pastele.

ARTHUR SCHMIDT

Priimami vakvietimai į namus — Senų portretų reprodukcijos
RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO

Nori būti žemės savininku?

Mato Grosso estadas tai duoda geriausios progos. Čia lengvai gali išgyti daržus arba ūkius. Išgyk šiandien, nes rytoj žemės vertė jau bus daug didesnė. Prašymus žemei išgyti reikia rašyti estado valdžiai. Šitai Tamstai siūlo

Imobiliaria Alto do Guaporé Ltda.

Cuiabá, Mato Grosso - Centralinė raštinė: Cx. Postal 98
Painformuojame ir per laiškus.

ALBERTAS PAVILAVIČIUS

teisinis patarėjas prie advokato
RUY DE MELO PEREIRA

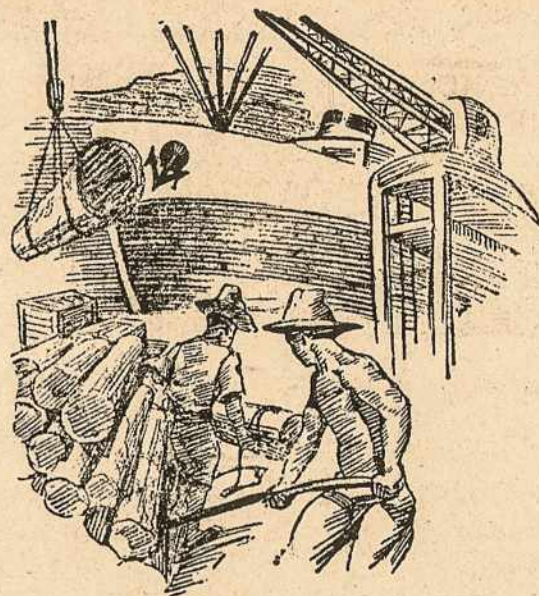
atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.
Raštinė: Rua Senador Feijó, 176 5-and. sala 520
Rezidencija: Rua Itaquera, 431 São Paulo

REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO
J. L. GalinskAs Ltda.

BALDŲ SANDĖLIS

AV. DR. GIACAGLINI, 71-C — V. ALPINA.

Madeiras do Brasil

PRANAS & CIA. LTDA.

Importação — Exportação

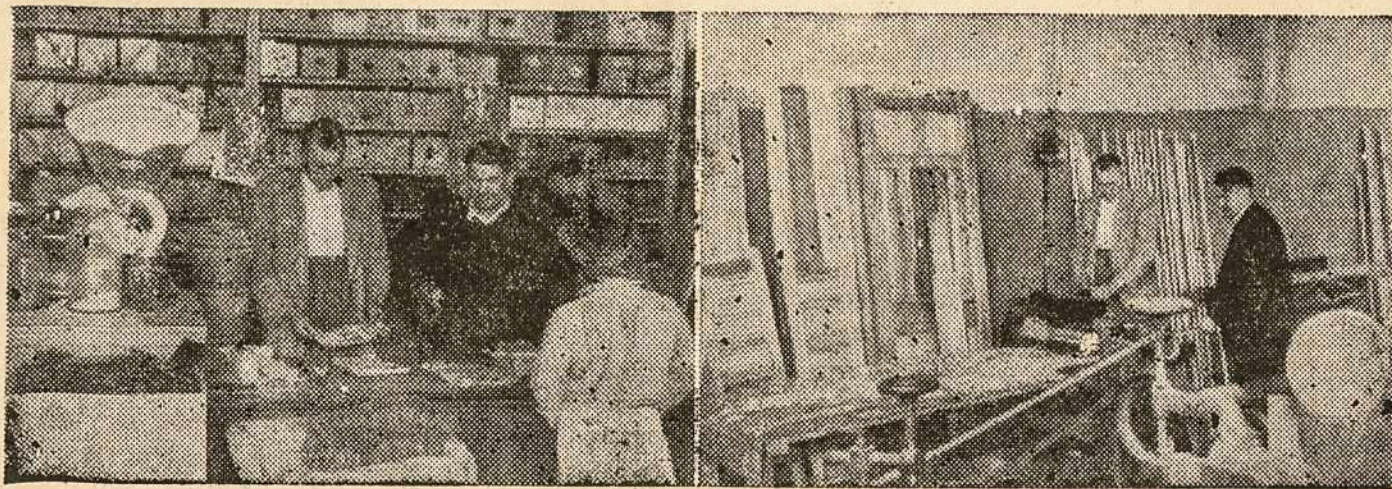
Raštinė: Rua do México, 90 - 9.º - sala 904

Rio de Janeiro - Fone: 32-9294

Ar jau isigijai rasytojos K. Pazėraitės idomų romana «Nusidėjėlė» ir jos novelių rinkinį «Didvyrių Zemė»? Jej ne - nieko nelaukdamas kreipkis Mūsų Lietuvos» redakciją

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tikrai pas!

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C

VILA ALPINA

VIENINTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

AL AUS VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMĀOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

PILA DINO RIJENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967
SÃO PAULO

MIELI LIETUVIAI!

Artinantis maudymosi sezoni ir esant laisvų kambarių kviečiame visus atvykstančius į Santos poilsiu apsisitu pas Steponaičius. Galima gauti kambarį su maistu ir be maisto. Privažiavimas automobiliu labai patogus, gatvė naujai išgrįsta.
Adresas: Rua Godofredo Fraga, 173 — José Menino

Kiekvieną sekmadienį prie bažnyčios pas spaudos platintoją B. Šimkų galima gauti nusipirkti naujausių lietuviškų knygų, maldaknygių bei laikraščių.

LAPOS lietuviams pranešame, kad Lapos lietuvių gali atsitiinti laikraščius St. Salėžio krautuvėje, Rua Clemente Alvares, 137.

SKAITYK IR PLATINK
«MŪSŲ LIETUVA»

Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

MŪSŲ Lietuva

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

POSĖDŽIAI

27 gruodžio įvyko Šv. Juozapo Lietuviškos Mokyklos Mokytojų posėdis dalyvaujant seselėms Kristinai ir Lucijai, mokytojoms p. Antanaienei, p. Gudavičienei, p. Kazlauskienei, p. Valeikienei, muz. J. Kaseliūniui ir kun. J. Šeškevičiui. Mokytojai paskyrė premijas geriausiai lankiusiems lietuvišką mokyklą, padariusiems didžiausią pažangą liet. kalboje ir geriausiems klasių mokiniam, beto nutarė dalį už pakvietimus gatų pajamų skirti Kalėdų senelio dovanoms. Sekantis mokytojų posėdis bus po iškilmingo mokslo metų užbaigimo. Bus peržvelgta praėjusių metų mokyklos darbas ir tariamasi dėl sekančių.

— Tėvų Komiteto posėdis dalyvaujant visiems komiteto nariams: p. Dovidaičiui, p. Šukienei, p. Vinkšnaitiui, p. Selėkienei, p. Satkūnui ir mokyklos atstovui kun. Šeškevičiui, įvyko 28 gruodžio. Buvo ilgai ir nuoširdžiai tartasi dėl mokyklos rengiamos šventės ir pasidalyta su ja susijusiais darbais.

— M. Atkū Ramovėje 29 gruodžio posėdžiavo Ateitininkų Tėvų Komitetas. Tėvai nutarė į paskutinę jannimo stovyklos dieną (t. y. sausio 29 d.) organizuoti išvyką autobusu į Suarão. Vykti galės visi norintieji. Stovyklautojai šiai dienai rengs specialią programą ir pagerbimą savo draugams, kurie šiemet baigė įvairias mokyklas. Smulkios informacijos apie išvyką bus paskelbtos spaudoje vėliau.

— Vaikų laikraštėlyje „EGLUTE“ bus galima užsisakyti salėje per vaikų šventę, ten pat galima bus žiūrėti į vasaros stovyklas.

— Pakvietimų Platintojai, už parduotus pakvietimus, prašomi atsiskaityti prieš šventę, kad būtų žinomas tikslus dalyvių skaičius ir visus galima aprūpinti sėdimomis vietomis.

— P. Marija Genevičienė apmokėjo medžiagą Kalėdų senelio rūbams. Gražus ir sektingas pavyzdys. Mokyklos vadovybė jai taria nuoširdų lietuvišką ačiū.

— Seserų Rekolek-

cijos. Sausio 30 dieną seserys prancišketės pradeda dviejų dienų rekolekcijas prieš N. Metus.

SEKTINGAS PAVYZDYS

Kalėdų pirmą dieną V. Zelinoje Moterystės sakramentą priėmė Zita Levickaitė ir Vilijus Al. Juška. Jungtuvės buvo atliktos pagal gražų ir prasmingą lietuvišką paprotį šv. Mišių metu. Abu jaunieji ėjo šventos Komunijos. Vestuvių vaišės buvo jaunosios namuose dalyvaujant būreliui dragų ir prietelių.

LIETUVIŠKA MOKYKLA KVIEČIA

Senus, jaunus ir mažus, tėvus ir vaikus, dalyvauti lietuvių vaikų šventėje. Gyvenimas liūdi, kad geriau tautiniu atžvilgiu išsilaiko, tie lietuviai, kurie palaiko tautos ryšį su lietuviška kolonija. Senoje kartoje šis ryšys yra daug gyvesnis. Vaikų šventės rengėjai turėjo mintį tokį ryšį pagyvinti ir pačiuose jaunuosiuose lietuviukuose. Tenelieka nė vieno vaiko, kurs joje nedalyvautų. Tiki masi, kad tėvai, kurie rūpinasi savo vaikų lietuviškumu, sudarys galimybes savo vaikams met iš toliau į ją atvykti.

Visi su savo mažaisiais prašomi į Vila Zelina atvykti iš ryto, kad vaikai turėtų progos 9 val. dalyvauti lietuviškose pamaldose. Popietinė programa su vaidinimu ir Kalėdų senelio atsilankymu prasidės 3 val. p. p. gimnazijos salėje.

VAIKAI SU ATSIDĖJIMU RUOŠIASI SAVO ŠVENTEII

Pasirengimas šventės programai, nežiūrint gausių šventomis dienomis susijusių darbų, vyksta pilnu tempu. Kiekvieną dieną Mokytojos Valeikienės globoje lieja praktišką patys jaunieji tautinių šokių šokėjai, ar skraido balto sniegalės. Kitą klasę kartu su seselė Juana vargta seneliai nyktukai, aukštybių svečius ir tuos seselė Kristina mokina plastinį šokį. Vaidinimo repeticijos jau irgi gerokai į priešakį pasistūmėjo.

ŠVENČIU NUOTAIKOS V. ZELINOJE

Prieš Kalėdas V. Zelinoje

buvo didelis lietuvių judėjimas iš tolimų S. Paulo vilų atvykę lietuviai rūpinosi plotkeliu, ieškoja silkų, pirkosi juodos duonos ir t. t. Daugiausiai tačiau suplaukė žmonių į bažnyčią. Per Piemenišias bažnyčia buvo pilnutė, buvo net netelpančių (ne maža dalyvavo ir brazilų) Mišias atnašavo ir pamokslą abiem kalboms pasakė kun. kleb. Ragažinskas. Choras gražiai giedojo lietuviškas giesmes, kurios iš toliau atvykusiems, ne vienam džiaugsmo ašarą išpaudė. Gausu buvo žmonių taip pat ir per 9 val. pamaldas, bei per Sumą. Į Sumą buvo atvykęs ir Liet. Konsulas ponas Polišaitis.

— Per Kalėdų šventės Z. Bažnyčioje buvo pakrikštyta 35 vaikai.

— Šį sekmadienį V. Belcje Vytauto Didžiojo mokykloje bus Kalėdų eglutė lietuvių vaikams. Į tą šventę atvyks ir Kalėdų senelis. Įėjimas laisvas visiems.

— Konsului Al. Poliškaičiui globojant Lietuvos Konsulate įvyko Vasario 16-tosios rengimo komisijos posėdis, kuriam gyvai buvo svarstomi surišti su minėjimu klausimai. Komisijos nariai darė pranešimą nuveiktų darbų. Visas parengiamasis darbas vyksta harmoningoje nuotaikoje.

PADĖKA NAUJŲ METŲ PROGA.

P. Karolei Pažėraitei, kuri paremiant lietuvių Sąjungai Brazilijoje atidarė Vytauto Didžiojo mokyklos V. Beloje duris, suburdama lietuviškų šeimų vaikučius, aš, kaip tėvas vaiku, kuriuos ši garbinga švietėja atėjo pakviesti į lietuviškas pamokas, jaučiu ypatingą padėką ir džiaugsmą už tą jos ryžtą, drąsą ir idealizmą, kuriuo ji peržengė slenkstį lietuvių išsiilgusių savo gimtinės laukų, savo tėvynės vėjų.

Reiškiu padėką, nes dėka jos pastangų, mano vaikai ši

andieną žino manosios gimtinės dainas, manąją kalbą ir jaučia, kad mano tėvynė yra jų tėvynė.

Mums čia gyvenantiems švėčioj šalyje reikalingi yra žmonės, kurie palaikytų tropiškose saulėje silpstančias jėgas. Su džiaugsmu galime tarti: tokių žmonių mes savo tarpe turime ir jų tarpe mylimą muz. Joną Kaseliūną V. Belos Popiečių Vedėją. Jis aukodamas savo poilsio valandas, kaip šauklys šaukia: «Barkimes ten, kur galime susiburti, kur atviros mums durys ir atsikvėpkime lietuviška dvasia! Užtraukime lietuvišką dainą, gyvenkime mūsų kenčiančios Lietuvos aidais!»

Ir aš tikiu, kad Pietų Kryžiaus Dangus laimina ir laimins šį darbą, kaip mūsų su grubusios rankos ir išsiilgusių širdys.

J. Skurkevičius.

PAIEŠKOMI.

1. Antanas Kurevičius,
2. Elena Klimavičiūtė-Kurevienė ir
3. Emilija Šunkaitė-Laucevičienė, Jono dukte, kilusi iš Šiaulių apskr. ir
4. Aleksandra Mikalauskaitė-Swornik.

Ieškomieji arba apie juos žinantieji prašomi atsilipti: Consulado da Lituânia, Rua Dom José de Barros, 168 5.º andar, Caixa postal, 7249. São Paulo / Brasil.

— Su šiuo numeriu „Mūsų Lietuva“ pradeda devintuosius savo gyvenimo metus. Kas yra ir koks „M. L.“ nuveiktas darbas, labai gerai gali pasakyti jos skaitytojai. Lai kraščio leidimas yra nelengvas darbas. Laikraštis gali tobulėti, tapti įdomesniu, įvairesniu, kai turi pakankamai lėšų. O tas lėšas sudaro prenumeratos, skelbimų, viehkarinės aukos. „Mūsų Lietuva“ turi vilties, kad ir ateityje, kaip praityje, skaitytojai bei bičiuliai parems sulig savo išgalių. Redakcija daro ir darys viską, kad laikraštis bū-

tų tobules

— Šiais mėnais atsilaikė labai daug žmonių. Bažnyčioj visi nebesutilpo. Dalis per mišias pasiliko šventoriuje.

— W. Janonis gyvenantis Lenkijoje pateško: Antano Ignatavičiaus, Onos Ignatavičiūtės ir Onos Ignatavičienės-Sapkauskaitės. Daugiau informacijų kreiptis į kleboną kun. P. Ragažinską.

MIELI TAUTIEČIAI

Tarpe pasilikusių lietuvių Vokietijoje pagal apytikrius davinius esama apie 690 Tbc. ir 500 įvairių chroniškų ligonių. Jie yra reikalingi pinigai nes pašalpos, kad galėtų įsigyti atitinkamų brangesnių vaistų, kurių ligonių kasos neapmoka, ir pagerinti savo maitinimose sąlygas. Tokios pašalpos reikalauja dažnai jie kreipiasi į Lietuvos Raudonąją Kryžį.

L. R. Kr. Vyr. Valdyba maloniai tad kreipiasi į visus tautiečius laisvame pasaulyje ir prašo suteikti nors mažą piniginę auką L. R. Kryžiui kad jis galėtų sušelpiti lietuvių ligonis ir į ypatingai sunkias sąlygas patekusius tautiečius.

L. R. K. adresas laiškam: Dr. L. Gronis, Litauisches Rots Kreuz, Bonn 1, Postfach, Germany.

Pinigams: Badische Bank Mannheim, Germany.

Konto: Litauisches Rotes Kreuz Nr. 3824

Bonn, 1955-XII-12

L. R. K. Vyr. Valdyba.

— Ar jūs pažįstate „Alta Fidelidade?“ su šia muzika galėsite šokti Bendr. choro naujų metų sutikime!

— Laiškai: Al. Grabauskui, Zosėi Masiulienei, Ant. Lazdaukui, Stefanijai Rutkauskienei, Al. Balionytei, El. Matu zonytei, Giedraičiūsiams, J. Masiuliui, O. Kalinauskienei, J. Bendoraičiui, P. Startienei ir J. Rinkevičiui.

— Valdemaras Jasiulionis, turėjęs gazolino postą prie av. Zelina ir rua Ibitirama, Jurubatuba, už Hotel Estoril, prie ežero, pakeliui į Santos stato didelę (churrascaria Jurubatuba). Šiomis dienomis bus uždengtas stogas. Juru batuba yra puiki vieta piknikams.

Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

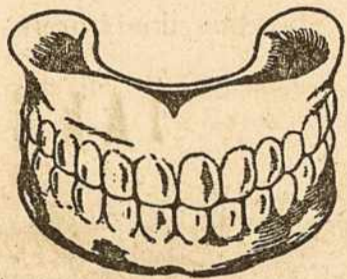
PAGALVOK apie LAIKRAŠTĮ

Metai eina prie galo. Nepamiršk atnaujinti «Mūsų Lietuvos» prenumeratos pinigus siųsdamas šiuo adresu:

Pe. P. Ragažinskas
Caixa Postal 4118 - S. Paulo

RETA PROGA

Išsinuoja namas su dideliu patalpa dirbtuvei (20x12 m) arba be namo. Smulkesniu informacijų kreiptis: Rua Tamuanas 39 — Vila Zelina — S. Paulo.

Dentistas Clínica Dentária Popular

“São Judas Tadeu”

DIRETOR: Dr. Augusto Ribeiro Leite

Praça São José, 8 - salas 3 e 5

Vila Zelina

Dentaduras — Pontes — Extrações — Obturações
DIURNA E NOTURNA

Casa Sprindus & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 — V. ZELINA — S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI
NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fogonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA
ISSIMOKEJIMUI.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.

ESCRITORIO «VILA ZELINA»

IRMĀOS BAUZIS

Registrado no C. R. C. sob o n.º 551

Praça São José, 8 Sal. 1 e 2 - V. Zelina - S. Paulo

Aberturas de firmas	Contratos de locação
Encerramentos de firmas	Cartas de Fiança
Transferencias de firmas	Requerimentos
Contrat. na Junta Comercial	Balanços
Dis. na Junta Comercial	Alvarás diversos
Escritas Fiscais	Seguros de Fogo e
Escritas Comerciais	Seguros de acidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.